

1699

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 grudnia 2009 r.

w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania kwalifikacyjne do wyznaczania na poszczególne stanowiska służbowe;
- 2) szczegółowy tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk, w tym tryb organizacji oraz kierowania żołnierzy na kursy specjalistyczne i szkolenie oraz staż przed wyznaczeniem na stanowiska;
- 3) szczegółowe warunki i tryb zaliczania i przenoszenia żołnierzy do innego korpusu osobowego lub grupy osobowej;
- 4) tryb przenoszenia żołnierzy do rezerwy kadrowej, warunki i sposób pełnienia przez nich zawodowej służby wojskowej w tym okresie, a także sposób nakładania na nich zadań służbowych oraz rozliczania z ich wykonania oraz limit żołnierzy pozostających w rezerwie kadrowej dla poszczególnych organów wymienionych w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, w ramach ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy;
- 5) terminy i sposób przeprowadzania corocznej oceny sytuacji kadrowej.

§ 2. 1. Wymagania kwalifikacyjne do wyznaczenia na poszczególne stanowiska służbowe są następujące:

- 1) dla szeregowych zawodowych, zaszeregowane do stopni etatowych:
  - a) szeregowego (marynarza) — ukończenie gimnazjum oraz szkolenia w ramach służby kandydackiej albo pełnienie przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej czynnej służby wojskowej,
  - b) starszego szeregowego (starszego marynarza) — ukończenie kursu doskonalącego;
- 2) dla podoficerów zawodowych, zaszeregowane do stopni etatowych:
  - a) kaprala (mata) — ukończenie szkoły średniej oraz szkolenia w szkole podoficerskiej albo pełnienie przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej czynnej służby wojskowej,

- b) starszego kaprala (starszego mata) — ukończenie kursu doskonalącego,
  - c) plutonowego (bosmana mata) — ukończenie kursu kwalifikacyjnego,
  - d) sierżanta (bosmana) i starszego sierżanta (starszego bosmana) — ukończenie kursu doskonalącego,
  - e) młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) — ukończenie kursu kwalifikacyjnego,
  - f) chorążego (chorążego marynarki) i starszego chorążego (starszego chorążego marynarki) — ukończenie kursu doskonalącego,
  - g) starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) — ukończenie kursu kwalifikacyjnego;
- 3) dla oficerów zawodowych, zaszeregowane do stopni etatowych:
    - a) podporucznika (podporucznika marynarki) — posiadanie dyplomu ukończenia studiów wyższych oraz ukończenie szkolenia w uczelni wojskowej,
    - b) porucznika (porucznika marynarki) i kapitana (kapitana marynarki) — ukończenie kursu kwalifikacyjnego lub stażu,
    - c) majora (komandora podporucznika) — posiadanie tytułu zawodowego magistra (równorzędnego),
    - d) podpułkownika (komandora porucznika) — ukończenie kursu kwalifikacyjnego lub stażu,
    - e) pułkownika (komandora) — ukończenie studiów podyplomowych lub specjalizacji albo posiadanie stopnia naukowego doktora,
    - f) od generała brygady (kontradmiranta) — ukończenie podyplomowych studiów polityki obronnej lub innych równorzędnych studiów.

2. Rodzaj kursu kwalifikacyjnego lub doskonalącego, zwanego dalej „kursem specjalistycznym”, stażu, specjalizacji lub kierunku studiów wymaganych na stanowisku służbowym, na które żołnierz ma być wyznaczony, określa się w karcie opisu stanowiska służbowego.

3. Na wniosek organu właściwego do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego, w porozumieniu z dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, stwierdzają dla potrzeb pełnienia zawodowej służby wojskowej równorzędność świadectw lub dyplomów zagranicznych oraz krajowych szkół i uczelni ze świadectwami lub dyplomami krajowych uczelni wojskowych, o których mowa w art. 36 ust. 3 ustawy.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278.

§ 3. 1. Żołnierza służby kandydackiej, który ukończył studia w uczelni wojskowej lub szkolenie wojskowe, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 oraz 124a ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia etatowego podporucznika (podporucznika marynarki).

2. Oficera rezerwy, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszerogowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
- 2) zaszerogowane do stopnia etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony.

3. Żołnierza służby kandydackiej, który ukończył szkołę podoficerską, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia etatowego kaprała (mata).

4. Podoficera rezerwy, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 lit. b i art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszerogowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
- 2) zaszerogowane do stopnia etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony.

5. Żołnierza służby kandydackiej, który ukończył szkolenie w ośrodku szkolenia, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia etatowego szeregowego (marynarza).

6. Żołnierza rezerwy, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 ustawy, powołanego do zawodowej służby wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe:

- 1) zaszerogowane do stopnia etatowego odpowiadającego stopniowi wojskowemu posiadanemu przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej albo
- 2) zaszerogowane do stopnia etatowego bezpośrednio wyższego od stopnia wojskowego posiadanego przez tego żołnierza przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej, po mianowaniu na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie ma być wyznaczony.

7. Osobę, o której mowa w art. 17a ustawy, wyznacza się na stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia etatowego równorzędnego stopniowi posiadanemu przez tę osobę przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

§ 4. Żołnierza zakwalifikowanego na kurs specjalistyczny lub staż, wymagany przed objęciem stanowiska służbowego określonego w indywidualnej prognozie bliższej przebiegu służby wojskowej, kieruje na ten kurs lub staż dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, zwany dalej „dowódcą jednostki wojskowej”.

§ 5. 1. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem żołnierzy na stanowiska służbowe o stopniu etatowym porucznika (porucznika marynarki), kapitana (kapitana marynarki), podpułkownika (komandora porucznika) organizowane są w uczelniach wojskowych lub jednostkach badawczo-rozwojowych.

2. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem podoficerów na stanowiska służbowe organizowane są w szkołach podoficerskich i centrach szkolenia.

3. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem szeregowych (marynarzy) na stanowiska służbowe organizowane są w centrach i ośrodkach szkolenia.

4. Za zgodą dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego, kursy specjalistyczne mogą być organizowane dla:

- 1) oficerów — w centrach i ośrodkach szkolenia;
- 2) podoficerów — w uczelniach wojskowych.

5. Kursy specjalistyczne przed wyznaczeniem na stanowiska służbowe w korpusie osobowym medycznym, Żandarmerii Wojskowej, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego mogą być prowadzone we właściwych dla tych korpusów centrach i ośrodkach szkolenia.

6. Żołnierze przed wyznaczeniem na stanowiska służbowe mogą być kierowani na kursy specjalistyczne do zagranicznych szkół, uczelni oraz ośrodków szkolenia, na kierunkach zgodnych z kartami opisu tych stanowisk służbowych.

7. Na kursy specjalistyczne do zagranicznych szkół, uczelni oraz ośrodków szkolenia kwalifikuje i kieruje Minister Obrony Narodowej — oficerów zawodowych zajmujących lub przewidzianych do wyznaczenia na stanowiska służbowe zaszerogowane od stopnia etatowego pułkownika (komandora) i wyższych, oraz dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr — żołnierzy zajmujących stanowiska służbowe zaszerogowane do pozostałych stopni etatowych.

§ 6. W przypadku żołnierza, o którym mowa w art. 28 ustawy, zgodę na zakwalifikowanie na odpowiednią formę szkolenia zakończoną egzaminem na oficera wyraża dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na wniosek żołnierza, przesłany drogą służbową.

§ 7. W przypadku żołnierza, o którym mowa w art. 29 ustawy, decyzję o zakwalifikowaniu zainteresowanego żołnierza na egzamin na podoficera podejmuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na wniosek żołnierza, przesłany drogą służbową.

§ 8. 1. W przypadku wyznaczania oficera na wyższe stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia etatowego pułkownika (komandora) włącznie organ właściwy do wyznaczenia na to stanowisko przesyła, drogą służbową, dyrektorowi departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, wniosek o mianowanie oficera na wyższy stopień wojskowy w związku z przewidywanym wyznaczeniem na wyższe stanowisko służbowe.

2. W przypadku gdy organem właściwym do wyznaczenia na stanowisko służbowe jest dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, wniosku o mianowanie nie sporządza się.

3. Przełożeni organu właściwego do wyznaczenia oficera na wyższe stanowisko służbowe mogą dodatkowo przedstawiać wnioski o mianowanie innych oficerów spełniających warunki do mianowania na wyższy stopień wojskowy w związku z planowanym wyznaczeniem na stanowisko, o którym mowa w ust. 1.

4. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr kwalifikuje oficera do mianowania na wyższy stopień wojskowy spośród oficerów:

- 1) zgłoszonych w trybie ust. 1 i 3;
- 2) których stanowiska służbowe są likwidowane;
- 3) pozostających w rezerwie kadrowej;
- 4) kończących służbę na stanowiskach służbowych poza granicami państwa.

5. W ramach kwalifikowania, o którym mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę:

- 1) wyniki opiniowania służbowego;
- 2) opinie innych organów, jeżeli obowiązek sporządzenia takich opinii wynika z odrębnych przepisów;
- 3) zgodność posiadanych kwalifikacji z wymogami określonymi w karcie opisu stanowiska służbowego, na które oficer ma być wyznaczony po mianowaniu;
- 4) doświadczenie zawodowe oraz przebieg służby wojskowej;
- 5) staż służby w posiadanym stopniu wojskowym;
- 6) predyspozycje do zajmowania określonych stanowisk służbowych;
- 7) informację o karalności oraz czy przeciwko żołnierzowi jest prowadzone postępowanie przygotowawcze.

6. Przed dokonaniem kwalifikacji, o której mowa w ust. 4, dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr może skonsultować się z osobami, o których mowa w art. 35 ust. 3 ustawy, oraz osobami zajmującymi kierownicze stanowiska Ministerstwa Obrony Narodowej.

7. Organy uczestniczące w procesie kwalifikowania oficerów do mianowania na wyższy stopień wojskowy uwzględniają równy dostęp żołnierzy do wyższych stanowisk służbowych.

8. Po przeprowadzeniu kwalifikacji dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej wniosek o mianowanie zakwalifikowanego do mianowania oficera na kolejny wyższy stopień wojskowy.

9. W przypadku mianowania przez Ministra Obrony Narodowej żołnierza na wyższy stopień wojskowy dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przesyła decyzję o mianowaniu do organu właściwego w celu wyznaczenia na stanowisko służbowe.

10. W przypadku gdy stanowisko służbowe, na które oficer ma być wyznaczony, jest inne niż określone w indywidualnej prognozie bliższej przebiegu zawodowej służby wojskowej oficera, organ właściwy do wyznaczenia oficera na stanowisko służbowe określa nową prognozę.

11. Przepisów ust. 1—10 nie stosuje się do oficerów planowanych do wyznaczenia na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, dla których tryb postępowania przy wyznaczeniu i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z późn. zm.²⁾) i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.³⁾).

12. W przypadku mianowania podoficera lub szeregowego na wyższy stopień wojskowy w związku z wyznaczeniem na wyższe stanowisko służbowe przepisy ust. 2—8 i 10 stosuje się odpowiednio. Czynności określone w tych przepisach dla dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr realizują organy właściwe do wyznaczenia podoficera lub szeregowego na stanowisko służbowe.

§ 9. 1. Przed wyznaczeniem na równorzędne stanowisko służbowe lub mianowaniem na wyższy stopień wojskowy w związku z wyznaczeniem na wyższe stanowisko służbowe organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub mianowania może poddać żołnierza badaniom kompetencyjnym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459 i Nr 157, poz. 1241.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 190, poz. 1474.

2. Badanie kompetencyjne może obejmować testy lub rozmowy indywidualne w zakresie wymagań na stanowisku służbowym, na które żołnierz ma być wyznaczony.

3. Przed wyznaczeniem żołnierza na stanowisko służbowe od stopnia etatowego pułkownika (komandora) organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe może zasięgnąć opinii organów Żandarmerii Wojskowej lub uzyskać od prokuratora wojskowego informację, czy przeciwko żołnierzowi jest prowadzone postępowanie przygotowawcze, a w przypadku oficerów korpusu osobowego medycznego, dodatkowo, opinii Wojskowej Izby Lekarskiej.

§ 10. 1. Żołnierza, który nie posiada poświadczenia bezpieczeństwa wymaganego w karcie opisu stanowiska służbowego — nie wyznacza się na to stanowisko służbowe.

2. W wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych przypadkach na stanowisko, o którym mowa w ust. 1, można wyznaczyć żołnierza, który uzyskał zgodę na udostępnienie informacji niejawnych o klauzuli wymienionej w karcie opisu stanowiska służbowego, odpowiednio w trybie art. 49 ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.⁴⁾).

3. Z wnioskiem o wszczęcie postępowania sprawdzającego w celu wydania poświadczenia bezpieczeństwa o klauzuli wymaganej na stanowisku służbowym, na które żołnierz ma być wyznaczony, występuje, przed wyznaczeniem, organ uprawniony do wyznaczenia żołnierza na to stanowisko służbowe.

§ 11. 1. Wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe uważa się za dokonane po spełnieniu łącznie następujących warunków:

- 1) wydaniu decyzji o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe;
- 2) stwierdzeniu przez dowódcę jednostki wojskowej, w rozkazie dziennym, daty objęcia przez żołnierza obowiązków na stanowisku służbowym.

2. Przed wyznaczeniem żołnierza na wyższe stanowisko służbowe organ uprawniony wydaje decyzję o mianowaniu żołnierza na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego, na jakie żołnierz ten ma być wyznaczony.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku żołnierza, o którym mowa w art. 31 ust. 3 oraz w art. 176 ustawy.

4. Datę objęcia obowiązków na stanowisku służbowym przez żołnierza, którego bezpośrednim przełożonym jest Minister Obrony Narodowej, stwierdza w rozkazie dziennym dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, na podstawie pisemnego meldunku o objęciu obowiązków.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375.

§ 12. 1. Żołnierzowi można powierzyć czasowe pełnienie obowiązków służbowych na jednym równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym.

2. Czasowe pełnienie obowiązków służbowych dowódca jednostki wojskowej powierza żołnierzowi w rozkazie dziennym, wydanym przed dniem ich objęcia.

3. W przypadku powierzenia czasowego pełnienia obowiązków służbowych żołnierzowi na stanowisku służbowym bezpośrednio podległym Ministrowi Obrony Narodowej oraz w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1a ustawy, Minister Obrony Narodowej czasowe pełnienie obowiązków służbowych powierza decyzją wydaną do celów ewidencyjnych.

4. Dowódca jednostki wojskowej, który powierzył żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych, oraz dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w przypadku, o którym mowa w ust. 3, stwierdzają w swoich rozkazach dziennych datę objęcia przez żołnierza czasowego pełnienia obowiązków służbowych na powierzonym stanowisku służbowym i datę zakończenia ich pełnienia.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio w przypadku powierzenia żołnierzowi czasowego pełnienia obowiązków służbowych na stanowisku przeznaczonym dla pracownika wojska.

§ 13. 1. Żołnierza pozostającego w związku małżeńskim z żołnierzem — kobietą wyznacza się na stanowiska służbowe, w miarę możliwości, w tym samym garnizonie lub w miejscowościach pobliskich, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, z późn. zm.⁵⁾).

2. Żołnierzy pozostających w związku małżeńskim, o którym mowa w ust. 1, nie wyznacza się na stanowiska służbowe, na których zachodzi bezpośredni stosunek podległości służbowej.

§ 14. 1. W decyzji personalnej o wyznaczeniu żołnierza na stanowisko służbowe określa się datę rozpoczęcia i zakończenia kadencji na tym stanowisku. Okresy kadencji powinny się kończyć z ostatnim dniem kwartału kalendarzowego.

2. Przedłużenia żołnierzowi okresu kadencji na zajmowanym stanowisku służbowym dokonuje organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe, w decyzji personalnej, w której określa nowy termin zakończenia kadencji.

§ 15. 1. Żołnierza, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za niezdolnego do pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym, zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, Nr 220, poz. 1415 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 336 i Nr 168, poz. 1323.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej, jeżeli sam nie jest organem uprawnionym do wyznaczenia na stanowisko służbowe, występuje, drogą służbową, do właściwego organu z wnioskiem o wyznaczenie żołnierza na stanowisko odpowiadające jego stanowi zdrowia i kwalifikacjom.

3. Żołnierza, który orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za zdolnego do zawodowej służby wojskowej z ograniczeniami, organ uprawniony wyznacza na stanowisko służbowe uzgodnione z żołnierzem.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, dowódca jednostki wojskowej do czasu zwolnienia żołnierza ze stanowiska służbowego zwalnia go z wykonywania zadań służbowych.

§ 16. 1. W razie wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe poza dotychczasową jednostką wojskową, skierowania do wykonywania zadań w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji, dowódca jednostki wojskowej rozlicza żołnierza i ogłasza w rozkazie dziennym datę jego ubycia z jednostki wojskowej.

2. Dowódca jednostki wojskowej kieruje żołnierza do jednostki wojskowej, w której został wyznaczony na nowe stanowisko służbowe, skierowany do wykonywania zadań w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, określając termin tak, aby mógł on stawić się w niej w dniu określonym w decyzji personalnej.

3. O fakcie skierowania, o którym mowa w ust. 2, dowódca jednostki wojskowej powiadamia niezwłocznie, w formie pisemnej, dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz został wyznaczony na nowe stanowisko służbowe, skierowany do wykonywania zadań w rezerwie kadrowej lub dyspozycji.

4. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe, skierowany do wykonywania zadań w rezerwie kadrowej lub dyspozycji, informuje niezwłocznie, w formie pisemnej, o fakcie stawienia się go do służby dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił ostatnio służbę.

5. W razie gdy z ważnych powodów dowódca jednostki, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonać decyzji o wyznaczeniu na stanowisko służbowe w terminie określonym w decyzji personalnej, informuje niezwłocznie o tym organ, który wydał tę decyzję, podając faktyczne przyczyny zwłoki, oraz informuje o tym fakcie dowódcę jednostki wojskowej, do której żołnierz został wyznaczony na stanowisko, skierowany do wykonywania zadań w rezerwie kadrowej lub dyspozycji.

6. Do dnia stawienia się żołnierza do służby w nowej jednostce wojskowej, pozostaje on w ewidencji i na zaopatrzeniu dotychczasowej jednostki wojskowej.

§ 17. 1. Zwolnienie żołnierza ze stanowiska służbowego w trakcie kadencji może nastąpić w związku z wyznaczeniem na inne stanowisko służbowe albo przeniesieniem do rezerwy kadrowej.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w związku z przeniesieniem do rezerwy kadrowej wymaga uzyskania zgody organu, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, z wyjątkiem przypadku, gdy organem zwalniającym żołnierza ze stanowiska służbowego jest ten organ.

§ 18. 1. Zwolnienie żołnierza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczenie na równorzędne stanowisko na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 ustawy, następuje na wniosek zainteresowanego żołnierza lub za jego pisemną zgodą.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenia stron;
- 2) dane ewidencyjne żołnierza;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy, dotyczące dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i stanowiska przewidzianego do wyznaczenia;
- 4) datę zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczenia na nowe stanowisko.

3. Zwolnienie żołnierza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznaczenie na nowe stanowisko następuje w terminie uzgodnionym przez organ zwalniający ze stanowiska służbowego oraz organ wyznaczający na stanowisko służbowe.

4. Decyzje personalne o zwolnieniu żołnierza ze stanowiska służbowego i wyznaczeniu na stanowisko wydają, po podpisaniu porozumienia, organy, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy.

§ 19. 1. W związku z wprowadzeniem nowego etatu jednostki wojskowej lub zmian do etatu jednostki wojskowej, powodujących zmianę nazwy stanowiska służbowego, nazwy komórki wewnętrznej, podległości komórki wewnętrznej, oznaczenia korpusu osobowego, grupy osobowej, specjalności wojskowej albo grupy uposażenia, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko może wyznaczyć żołnierza na zmienione stanowisko służbowe lub na stanowisko w nowej komórce wewnętrznej.

2. Żołnierz pełni służbę na zmienionym stanowisku służbowym lub na stanowisku służbowym w nowej komórce wewnętrznej, z uwzględnieniem upływu części kadencji na stanowisku zajmowanym przed tym wyznaczeniem.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie sporządza się opinii służbowej.

§ 20. 1. Żołnierza zalicza się do określonego korpusu osobowego, grupy osobowej i specjalności wojskowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

2. Zaliczenie do określonego korpusu, grupy osobowej i specjalności wojskowej następuje w rozkazie personalnym o powołaniu do zawodowej służby wojskowej.

§ 21. Żołnierza można przenieść do innego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej, w szczególności w razie:

- 1) zniesienia korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej w tym korpusie, do których żołnierz był zaliczony;
- 2) zmniejszenia stanu etatowego w obrębie korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej, w których żołnierz pełni służbę;
- 3) utworzenia nowego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej w istniejącym korpusie osobowym;
- 4) konieczności dokonania uzupełnienia stanu etatowego w istniejących korpusach osobowych, grupach osobowych lub specjalnościach wojskowych.

§ 22. 1. Żołnierza przenoszonego w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisko służbowe do innego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej wyznacza się na stanowisko służbowe z uwzględnieniem wymogów w zakresie wykształcenia, kwalifikacji i stanu zdrowia określonych w karcie opisu stanowiska służbowego, na którym żołnierz ma być wyznaczony.

2. Żołnierza przenoszonego w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej do innego korpusu osobowego, grupy osobowej lub specjalności wojskowej można skierować uprzednio do odbycia kursu specjalistycznego, szkolenia lub stażu.

§ 23. 1. Liczba stanowisk przeznaczonych na potrzeby tworzenia rezerwy kadrowej wynosi 2 % ogólnej liczby stanowisk służbowych określonej na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy.

2. Limit żołnierzy, którzy mogą pozostawać w rezerwie kadrowej, wynosi dla:

- 1) Ministra Obrony Narodowej — 20 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej;
- 2) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr — 80 % ogólnej liczby stanowisk służbowych przewidzianych dla rezerwy kadrowej.

§ 24. 1. Oficera zawodowego w służbie stałej skierowanego na stacjonarne studia magisterskie lub studia podyplomowe, w tym podyplomowe studia polityki obronnej, organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, przenosi do rezerwy kadrowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do żołnierza w służbie stałej skierowanego na kurs specjalistyczny lub staż wymagany przed objęciem wyższego lub innego równorzędnego stanowiska służbowego, trwający dłużej niż sześć miesięcy.

3. Organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, przenosi żołnierza, o którym mowa w ust. 1 i 2, do rezerwy kadrowej w celu odbycia studiów, kursu, stażu lub specjalizacji na wniosek organu wojskowego właściwego do wyznaczania na stanowisko służbowe po odbyciu studiów, kursu, stażu lub specjalizacji, jeżeli sam nie jest tym organem.

4. We wniosku, o którym mowa w ust. 3, podaje się datę zwolnienia żołnierza ze stanowiska służbowego w celu określenia terminu rozpoczęcia okresu przebywania w rezerwie kadrowej.

5. Organ właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej, w przypadkach, o których mowa w ust. 3, z dniem upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej i ukończenia z wynikiem pozytywnym studiów, kursu, stażu lub specjalizacji wyznacza tego żołnierza na kolejne stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do jego wyznaczenia na stanowisko.

6. Kurs specjalistyczny, szkolenie i staż wymagany do wyznaczenia na stanowisko służbowe, trwający nie dłużej niż sześć miesięcy, żołnierz odbywa w trakcie służby na zajmowanym stanowisku służbowym przed zakończeniem kadencji.

7. W przypadku odbywania studiów, kursu specjalistycznego, szkolenia, stażu na potrzeby aktualnie zajmowanego przez żołnierza stanowiska służbowego, żołnierza nie przenosi się do rezerwy kadrowej, bez względu na czas trwania studiów, kursu, szkolenia lub stażu.

§ 25. 1. Przepisy § 24 ust. 3 i 4 stosuje się także do żołnierza w służbie stałej, którego przewiduje się wyznaczyć na inne stanowisko służbowe, a który nie może z innych przyczyn objąć go bezpośrednio po zakończeniu kadencji, oraz do żołnierza, o którym mowa w art. 20 ust. 1a ustawy.

2. W przypadku skierowania żołnierza pozostającego w rezerwie kadrowej do wykonywania zadań w określonej jednostce wojskowej zakres wykonywania przez żołnierza tych zadań oraz sposób rozliczania z ich wykonania określa dowódca tej jednostki.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do żołnierza, o którym mowa w art. 20 ust. 1a ustawy.

4. Organ wojskowy właściwy do przeniesienia żołnierza do rezerwy kadrowej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, z dniem upływu okresu przebywania w rezerwie kadrowej wyznacza go na stanowisko służbowe lub kieruje do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko albo zwalnia go z zawodowej służby wojskowej.

§ 26. 1. W decyzji personalnej o przeniesieniu żołnierza do rezerwy kadrowej określa się:

- 1) datę rozpoczęcia i zakończenia okresu przebywania w rezerwie kadrowej;
- 2) miejsce wykonywania przez tego żołnierza zadań służbowych;
- 3) odpowiedzialnego za określenie zadań służbowych;
- 4) miejsce zaopatrzenia logistycznego i finansowego.

2. Ewidencję żołnierzy przeniesionych do rezerwy kadrowej prowadzi dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

3. Dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz został skierowany do pełnienia służby w rezerwie kadrowej, powiadamia niezwłocznie, w formie pisemnej, dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr o fakcie przybycia i ubycia tego żołnierza.

§ 27. Ocenę sytuacji kadrowej prowadzi się w dwóch etapach:

- 1) sprawozdawczo-wykonawczym, realizowanym od dnia 1 października każdego roku w organach, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy;
- 2) analityczno-decyzyjnym, realizowanym do ostatniego dnia lutego roku następnego w urzędzie Ministra Obrony Narodowej.

§ 28. 1. Ocenę sytuacji kadrowej sporządzają w danym roku kalendarzowym, za okres od dnia 1 stycznia do końca ocenianego roku kalendarzowego, organy określone w ust. 2 i 3.

2. Organy właściwe do wyznaczania na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk dokonują oceny sytuacji kadrowej w terminach:

- 1) do dnia 31 października — wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 4 ustawy;
- 2) do dnia 20 listopada — wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 3 ustawy;
- 3) do dnia 15 grudnia — wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 2 ustawy, z wyjątkiem Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, który dokonuje oceny sytuacji kadrowej do dnia 15 stycznia roku następnego.

3. Osoby zajmujące kierownicze stanowiska Ministerstwa Obrony Narodowej, z wyjątkiem Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, oraz dyrektorzy (szefowie) komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej dokonują oceny sytuacji kadrowej w terminie do dnia 15 grudnia.

§ 29. 1. Wyniki oceny sytuacji kadrowej dowódca jednostki wojskowej przesyła bezpośrednio przełożonemu.

2. Osoby, o których mowa w § 28 ust. 3, ocenę sytuacji kadrowej przedstawiają Ministrowi Obrony Narodowej za pośrednictwem dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 30. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, w terminie do ostatniego dnia lutego roku następnego, opracowuje i przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej ocenę sytuacji kadrowej w resorcie obrony narodowej za rok poprzedni.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.⁶⁾

Minister Obrony Narodowej: w z. *C. Piątas*

⁶⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie trybu wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe i zwalniania z tych stanowisk (Dz. U. Nr 243, poz. 1788 oraz z 2009 r. Nr 21, poz. 113), które traci moc, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do brzmienia art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278).